

Loyalitet, hvormed han har indfriet det til Tinget givne Løfte. Jeg beklager, at han ikke er til Stede her, men jeg haaber, at den højtærede Minister for offentlige Arbejder vil bringe sin Kollega min Tak, medens jeg samtidig ikke kan undlade — jeg føler Trang dertil — at bringe den højtærede Minister for offentlige Arbejder min Tak — og jeg haaber tillige Tingets Tak —, fordi han saa resolut og med saa forudseende Klogskab har valgt den Form for sit Lovforslag, at han har bygget det paa de grundige og omhyggelige Undersøgelser, der forud have fundet Sted af anerkendte sagkyndige, et Valg, der jo ogsaa har vist sine heldige Virkninger ved Behandlingen i det andet Ting — ja, jeg tør sige: noksom har vist disse Virkninger.

Jeg kunde jo i Grunden indskrænke mig til disse Ord og slutte mig til de tvende foregaaende ærede Talere. Der fremkom dog fra disses Side i enkelte Detailspørgsmaal visse Anskuelser, som jeg i alt Fald i Øjeblikket ikke tror at kunne slutte mig til. Navnlig blev der jo fra den ærede Ordfører for Højregruppen (Villars Lunn) meget udførligt udtalt Ønsker om store Forbedringer med Hensyn til Besejlingen og Svajningen i Eksporthavnen. Dertil vil jeg dog sige, at medens jeg gerne vil være med til at gøre Eksporthavnen saa brugelig og god som muligt, staar jeg dog nærmest der paa den højtærede Ministers Side med Hensyn til hans Udtalelser om, at, hvad der i Virkeligheden i Øjeblikket paakræves navnlig fra Landbrugets Side, fra den Side, hvor Eksporten stærkest hører hjemme, er ikke større Skibe, men flere Skibe. Jeg vil derfor i saa Henseende overfor det ærede Medlem fra Holbæk (Villars Lunn) og overfor det ærede kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) tage et lille Forbehold med Hensyn til, hvorvidt jeg paa disse enkelte Detailpunkter vil kunne slutte mig til deres Mening. Jeg finder ingen Opfordring til, efter at vi have hørt den højtærede Minister og de to ærede Talere fra de to store Grupper i Tinget, at fordybe mig i Enkeltheder. Da denne Sag, som af de to ærede foregaaende Talere meget rigtigt bemærket, er i den Grad uddebatteret, at den ikke behøver at debatteres mere, skal jeg, idet jeg tillader mig at slutte mig til Hovedtanken i de to ærede Taleres Udtalelser og til selve Lovforslaget, anbefale dettes velvillige og hurtige Behandling.

Pagh: Da jeg ikke er ganske enig med det ærede Medlem, der talte paa den Gruppens Vegne, hvortil jeg hører, kan jeg ikke undlade at fremsætte et Par Bemærkninger. Jeg vilde have foretrukket, at vi var blevne ved den Lov, som blev vedtagen af Rigsdagen forrige Aar. Ganske vist blev dens Gennemførelse forhindret derved, at Esbjerg Kommune ikke opfyldte det Krav, som var en Forudsætning for Lovens Gennemførelse, men der havde jo været en anden Vej at gaa, nemlig at lade være med at stille dette Krav til Esbjerg Kommune. Imidlertid vilde man jo ikke gaa den Vej; Regeringen har foretrukket at fremsætte et helt nyt Forslag, som gaar i vestlig Retning, og det er dette, jeg beklager. Vilde man have løst Sagen nu paa een Gang i Stedet for at gaa den Vej, man i Fjor var enig om: at prøve sig frem, vilde jeg have foretrukket, at man havde foretaget Udvidelsen i østlig Retning. Jeg for mit Vedkommende er ikke ved de nye Aktstykker, som ere forelagte Rigsdagen, bleven rokket i min Tro paa, at det vilde have været det rigtigste at udvide Esbjerg Havn i østlig Retning. Det er jo allerede blevet paa-peget her, særlig af det ærede 10de kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen), at det er en Misforstaaelse, naar man gaar ud fra, at den nedsatte Kommission har anbefalet det vestlige Projekt. Det har den ikke. Den har kun paavist, at vilde man føre Udviklingen i vestlig Retning, kunde det gøres paa den af Kommissionen foreslaaede Maade. Kommissionens Opgave var jo heller ikke at træffe et Valg mellem Øst og Vest, men den havde af Ministeriet faaet den Opgave at paavise, hvorledes man kunde bygge i vestlig Retning.

Jeg nærer altsaa fremdeles den Opfattelse, at det vilde have været rigtigt at gaa i østlig Retning, naar man vilde gaa til en saa betydelig Udvidelse af Esbjerg Havn og anvende de mange Millioner derpaa. Jeg nærer imidlertid ingen Tro paa, at det vil lykkes at gennemføre Sagen ad den Vej. Der blæser nu en vestlig Vind baade i Folketing og Landsting, som jeg tror vil føre til, at den højtærede Minister fører Lovforslaget i Havn; det har jeg i alt Fald en Følelse af. Jeg kan dog ikke tilbageholde den Udtalelse, at det er ikke den almindelige Mening over hele Rigsdagen, at den vestlige Udvikling er den rigtige. Jeg skal her henpege paa, at der dog ogsaa nu i Folketinget var et Mindre-